

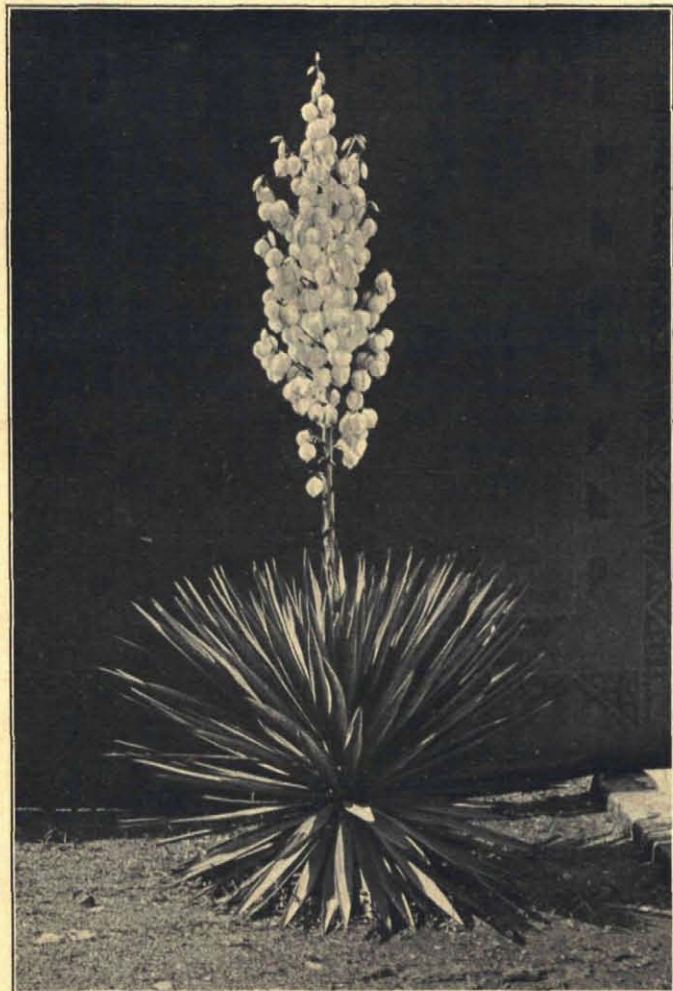
DE YUCCA.

IN onzen tuin staat een Yucca. We hadden hem voor 2½ cent aan de deur gekocht, een stompe wortel met negen bladeren, en hem toen in den grond gezet. Geen van ons dacht, dat er nog iets van terecht zou komen en in 't eerst leek het ook wel zoo. Zes bladeren vielen er achtereenvolgens af en het zevende werd ook al bruin. Maar daar kwamen een paar nieuwe, jonge blaadjes te voorschijn, weldra gevolgd door andere. Van nu af aan ging het alsof het gesmeerd was. Iedere week kwam er weer een nieuw blad bij.

Zoo groeide hij er lustig op los, een jaar lang, en kreeg voortdurend meer bladeren. Eindelijk, zoowat een maand geleden, kwam er uit het hart van de plant een dikke piek opschieten. Die groeide verbaasd snel door, wel 2 c.M. per dag, totdat hij op 't laatst 1 M. 70 lang was. Op regelmatige afstanden zaten kruiswijs tegenover elkaar schutblaadjes en in die blaadjes zat een prop bloemknoppen. Die prop groeide toen uit en nu ongeveer veertien dagen geleden kwamen de eerste bloemen. Den volgenden dag zat hij al vol met de prachtigste witte bloemen, maar 's middags begonnen er al een paar af te vallen. Toen is gauw-gauw den anderen dag de fotograaf gekomen en die heeft hem vereeuwigd. Omdat de plant als achtergrond een witten muur heeft, en dat niet bevorderlijk is voor de duidelijkheid van de fotografie, hebben we er zoolang een vloerkleed achter gehouden. Daardoor komen de vreemde figuren rechts op de foto.

Gelukkig dat hij zoo gauw gekiekt is, want den volgenden dag waren haast alle bloemen reeds afgevallen, met steel en al. Mijn broer heeft toen nog net één bloem mee naar school kunnen nemen, om hem aan onzen leeraar in de Nat. Historie te laten zien. Deze heeft ons toen een boek meegegeven, waarin staat waarom sommige Yucca's wel en andere geen zaad krijgen. Bij sommige soorten namelijk (en bij iedere soort

Yucca een bepaalde soort mot) wordt het stuifmeel overgebracht door motten. Op die manier wordt het zaad bevrucht; meteen echter legt de vlinder zijn eieren in het zaad. Komen nu de rupsen uit dan vreten die een aantal zaden (18 tot 20) op, maar de rest ontwikkelt zich. Op deze wijze wordt er dus tegelijk voor de voortplanting van den vlinder en van de plant gezorgd. Onze plant nu komt uit Zuid-Amerika, waar hij wel zaad krijgt. Toen hij hierheen werd overgebracht, heeft men de mot niet meegenomen en daarom kreeg onze Yucca ook geen zaad, want door geen enkel ander insect wordt het stuifmeel overgebracht

Samarang.

J. J. LUIJTEN.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

LITERATUUROVERZICHT.

Whenever it becomes possible, animals and plants should be invariably studied alive, both in nature, and under all other conditions that opportunity may offer. It is only by such means that we can ever obtain a correct idea of form, color, habits, uses, and actions of certain organs or appendages, and much else besides. Of the living specimens, that we study, we should always make good photographic pictures, as well as correct colored drawings.

Dr. SHUFELDT.

Voorgaand citaat is uit een aardig hoofdstuk van een zeer mooi werk. Het is getiteld: »Methods of study of Natural History«, en het boek: *Chapters on the natural history of the United States* met 130, gedeeltelijk levensgrooten photo's van de dieren in zéér karakteristieke, moeilijk verkregen houdingen en ware omgeving. Hoofdstuk 29 is gewijd aan: »Museums and their uses: with some observations on taxidermy« en behandelt zéér uitvoerig de taxidermische kundigheden en vondsten van onzen uitlandschen landgenoot H. ter Meer, en laat in duidelijke photo's vele groepen of individuen door hem opgezet en ontworpen, zien (zonder en met huid). De photo's van bovengenoemd boek zijn waard om nog even over uit te weiden, daar ze zéér bijzonder zijn; ze zijn door den schrijver zelf vervaardigd en meer dan $\frac{4}{5}$ van het geheele aantal zijn levensgroot en vertoonen, zooals ik reeds zei, de dieren in hun bekenmerkende houdingen en te midden van hun natuurlijke omgeving. »Deze platen vormen een serie die onmisbaar is voor jong en oud, die *het leven* wil bestudeeren en die geleerden en studeerenden van alle leeftijden een zuivere appreciatie bijbrengt van levende vormen, en ten slotte zeer waardevolle modellen geeft voor artisten en taxidermisten«, zegt een mijner tijdschriften op welks recommandatie ik het boek aanschafte.

In mijn vorig overzicht zei ik dat ik allereerst zou beginnen met *Denkende Tiere von Karl Krall* en de verhandeling van den grooten pierenpsycholoog Dr. Thesing uit het tijdschrift »Natur« over dit zeer merkwaardige boek. Maar sedert is er in de Wetensch. Bladen van Mei een uitvoerige bespreking over dit boek gepubliceerd, en juist ook met aanhaling van het stuk van Dr. Theding uit »Natur«, zoodat ik er nu maar van afzie, omdat het werk nu voldoende Nederland is binnengeleid en mijn woorden dan mosterd na den maaltijd zoude zijn, en voor zulke nagerechtigjes heb ik te weinig plaats en te veel boeken. De beroemde dierenschilder Wilhelm Kuhnert heeft indertijd een nooit volprezen grootte serie van meesterlijk uitgevoerde en artistiek-ontworpen dierengroepen gemaakt die voortreffelijk gereproduceerd zijn in het reeds overal bekende 3-deelige prachtwerk van Dr. Haacke, *Das Tierleben der Erde*. Maar nu is, en dat is misschien minder bekend, voor eenige jaren bij Oldenbourg in Berlin een portefeuille uitgekomen met *text van Grossmann*, waarin 50 van die platen waren uit dat werk mooi op donker grijze paspartouts geplakt) voor 20 Mk. En thans is, en dat is wellicht heelemaal niet bekend nog, de tweede portefeuille uitgekomen met de tweede 50, weer voor 20 Mk. (aparte platen zijn ook te krijgen voor 30 cent het stuk) zoodat men die heerlijke serie nu stuk voor stuk op een standaard op zijn tafel voor zich kan hebben, iets dat een afbeelding voor een kenner pas de werkelijke waarde geeft; een schilderspraestatie die men in een boek moet opsluiten en niet dagelijks onder allerlei licht en stemmingen en gedachten-reeksen kan beschouwen, mist haar eigenlijke doel en inspireert den bezitter niet zooals het moest. Dan blijven de gedachtencomplexen en natuurgevoelens weg, die echter onder de bekoring van de schoone natuurweergave onophoudelijk ontstaan. Doch ik kom hierop spoedig